

LJUBICA BATURA, viši fizioterapeut

Prije nepune dvije godine ispratili smo Ljubicu nakon punog radnog staža u zasluženu mirovinu, nadajući se tada da će je dugo u miru uživati. Stoga nam još teže pada ovaj prerani rastanak zauvijek.

Ne možemo a da se ne prisjetimo njezina životnog puta, koji je započeo 1936. godine u malom mjestu Crna Gora u Crnoj Gori.

Bila je najmlađe dijete brojne obitelji koju je neizmjereno voljela i stoga se uvijek s puno ljubavi i sjete prisjećala svoga zavičaja.

Ranu mladost provela je u Vojvodini, gdje je završila osnovno školovanje, a nakon toga dolazi u Zagreb gdje završava Srednju školu za fizikalnu medicinu i rentgen, te je tako odabrala zanimanje koje će raditi cijeli svoj radni vijek.

Ljubica je uvijek u svom zvanju težila usavršavanju, te je čim se pojavila prva mogućnost, upisala i uz rad završila Višu školu za fizioterapeute u Ljubljani. Njezino prvo radno mjesto bilo je u EKG laboratoriju Bolnice "Sestre milosrdnice". 1962. godine dolazi u Bolnicu "Sv. Duh" na Odjel za fizikalnu medicinu, rehabilitaciju i reumatologiju, gdje ostaje do umirovljenja.

Na radnom mjestu glavnog fizioterapeuta punih je 26 godina. Ljubica je bila nezamjenjiv organizator u fizioterapiji, pronalazač uspješnih rješenja u naizgled nepremostivim situacijama.

Ljubica je bila posvećena svom poslu i odana svojim suradnicima. Poštenje i razumijevanje bile su one divne osobine zbog kojih smo je cijenili. Vjerovali smo joj i ona je vjerovala nama. Upornost i strpljivost također su je resile.

S Ljubicom se moglo krenuti u nove zadaće, u razvoj i svaki radni dan nosio je novo zadovoljstvo.

Radno vrijeme za Ljubicu nije se mjerilo satima obvezne prisutnosti - i kući je nosila i kod kuće pripremala svoje zadaće. Voljela je učiti, ali učila je i druge. Generacije mladih od Ljubice su puno naučile i iz struke i iz života. Učili smo zajedno, istraživali zajedno i uvodili nove metode.

Svaki rastanak je težak, ali ovaj rastanak zbog smrti naše drage Ljubice (17. listopada 1995.) ostavlja neutješnu bol u našim srcima.

Draga Ljubice, utješi nas svojom uspomenom, sjećanjem na stvaralačke i sretne trenutke.

Hvala Ti i neka Ti je laka zemljica Hrvatska koju si voljela kao svoju rodnu grudu.

Hvala Ljubice za sve zajedničke trenutke.

Neka je slava našoj Ljubici.

Društvo fizioterapeuta